

Advies

Toekomst voor Rotterdammers “Beleidskader Werk en Inkomen 2015- 2018”

Wsw-adviesraad Rotterdam
27 april 2015

Leden WSW-adviesraad Rotterdam

Dhr. M.M. de Gelder (voorzitter)

Dhr. M. Slootweg (secretaris)

Mevr. S. de Gruiter (penningmeester)

Dhr. E. de Bever (lid)

Dhr. D. van Dommelen (lid)

Dhr. R. Hulstaert (lid)

Mevr. E. Jhanjan (lid)

Dhr. R. Palmars (lid)

Mevr. R. Roberts (lid)

Dhr. A.W.J. Schagen (lid)

Mevr. L. Soedamah (lid)

Dhr. H. Sewmangal (lid)

Mevr. K. Ueberveldt (lid)

Mevr. C.D.Y.J. Ventevogel (lid)

Ambtelijk ondersteuning

Dhr. C.H. Lafeber

Dhr. F.J. Blaas (cluster W&I)

Inleiding

Na vaststelling van de verordeningen met betrekking tot de per 1 januari 2015 ingevoerde Participatiewet, heeft de dienst Werk en Inkomen deze vertaald naar beleidsmaatregelen voor de periode 2015 –2018. Het beoogde doel van het beleid is zoveel mogelijk Rotterdammers economisch zelfstandig te laten worden en ze meer regie te geven over het eigen leven.

Een ambitieuze doelstelling als we de ontwikkelingen van de arbeidsmarkt in ogenschouw nemen. UWV verwacht een licht economisch herstel en daarmee voor Rotterdam een lichte groei van de werkgelegenheid. Een verdere flexibilisering van de arbeidsmarkt lijkt zich de komende jaren door te trekken. Voor de relatief jonge stad Rotterdam met hoog opgeleide inwoners liggen hier in de toekomst kansen. Minder kansen zijn er voor Rotterdammers met een (grote) afstand tot de arbeidsmarkt. De verwachte banengroei lijkt aan deze Rotterdammers voorbij te gaan omdat de beschikbare banen onvoldoende aansluiten bij de mogelijkheden van deze groep Rotterdammers.

Om deze groep kwetsbare Rotterdammers ook perspectief te kunnen bieden, is extra inzet en ondersteuning noodzakelijk. Gelet op de nu al enorme concurrentie aan de onderkant van de arbeidsmarkt, is verdringing onvermijdelijk. In Rotterdam moeten scherpe keuzes worden gemaakt bij het inzetten van instrumenten en beschikbare middelen. In het beleidsplan wordt voorgesteld dat in Rotterdam het maatschappelijke rendement hierbij bepalend wordt. Dit begrip wordt in het beleidsplan niet verder uitgewerkt, onduidelijk blijft wie welke scherpe keuzes gaat maken in Rotterdam.

Bijna de helft van de klanten van Werk en Inkomen is langdurig werkloos (gemiddeld 6,3 jaar) en relatief oud (gemiddeld ruim 47 jaar). Het is maar zeer de vraag of er voor deze groep Rotterdammers op korte termijn een andere toekomst mogelijk is. De nu voorgestelde beleidsmaatregelen zijn met name gericht op het beperken van de instroom en een strengere handhaving van plichten bij de uitvoering. Het beleidsplan maakt niet duidelijk hoe deze grote groep Rotterdammers economisch zelfstandiger wordt en meer regie krijgt over het eigen leven.

In het beleidsplan wordt gesproken over de noodzaak mensen te leren kennen en tegelijkertijd wordt digitaal werken tot norm verheven. Voor de grote groep relatief oude Rotterdammers die laag opgeleid zijn, is het maar de vraag of ze bereikt kunnen worden als ICT het communicatie instrument wordt. In het beleidsplan worden geen initiatieven genoemd die ouderen en laagopgeleiden ondersteunen bij het leren gebruik te maken van ICT-toepassingen.

In het beleidsplan wordt voorgesteld dat consulenten Werk en Inkomen de methodiek van zelfsturing gaan gebruiken. Deze methodiek veronderstelt een coachende en stimulerende stijl. Deze methodiek lijkt minder passend nu sterk ingezet wordt op handhaving en zo nodig korten op inkomen.

Het beleidsplan bevat veel cijfermateriaal; landelijk, regionaal en Rotterdams. Cijfers worden in het beleidsplan willekeurig gebruikt en werken daarmee eerder verwarrend dan verhelderend. Zo heeft Wsw-adviesraad Rotterdam de vraag of de ambitie van het college om 12.000 Rotterdammers aan een baan te helpen een typefout is of dat er toch sprake is van een reële doelstelling niet kunnen beantwoorden. Voor Wsw-adviesraad Rotterdam is de realiteit dat veel van de nu uitkeringsgerechten in de toekomst ook afhankelijk zullen blijven van inkomensondersteuning. Het moet dus vooral niet mooier gemaakt worden, waarbij de indruk wordt gewekt dat met een beetje ondersteuning de arbeidsmarkt ineens wel toegankelijk is. Wsw-adviesraad Rotterdam verwacht dat er niet meer dan 2.000 Rotterdammers kunnen uitstromen naar werk en dat er dus nog ruim 37.000 Rotterdammers afhankelijk zullen blijven van inkomensondersteuning. Wsw-adviesraad Rotterdam maakt zich daarbij het meest zorgen om de positie van jongeren en met name die van jongeren met een arbeidsbeperking. Het bestrijden van jeugdwerkloosheid is een belangrijke opdracht, die onvoldoende in het nu voorliggende beleidsplan tot uitdrukking komt.

Het valt verder op dat er in het beleidsplan spanning bestaat tussen enerzijds vertrouwen en anderzijds controle en beheersing. Er is niets tegen het bevorderen van economische zelfstandigheid en het stimuleren van eigen initiatief. Meer regie over het eigen leven is wat elke Rotterdammer wordt gegund. Mooie woorden, die onvoldoende worden ondersteund door concrete beleidsmaatregelen. Als het op daden aankomt zijn voorgestelde beleidsmaatregelen overwegend gericht op controle en beheersing.

Voorbeelden hiervan zijn:

- Harmoniseren in de regio in plaats van inzetten op lokaal maatwerk
- ICT de norm met de mens op afstand
- Tijdelijkheid voor duurzaamheid, inzetten op flexwerk en weinig ruimte voor duurzame opleidingen
- Arbeidsmatige dagbesteding in plaats van werk met loon
- In hokjes indelen en labelen in plaats van innoveren en creëren.

Maatregelen die beter aansluiten en waarvan verwacht mag worden dat zij op termijn goede resultaten zullen laten zien zijn:

- Het stimuleren en ondersteunen van kleine zelfstandigen
- Het stimuleren en creëren van werk in de wijk
- Het ontwikkelen en realiseren van garantiebanen
- Versterken van gebiedsgerichte aanpak zoals Nationaal Programma Rotterdam Zuid

Maatregelen die gemist worden zijn:

- Ter ondersteuning van eigen regie en zelfredzaamheid de mogelijkheid van het inzetten van een persoonsvolgend budget
- Samen met werkgevers (Haven) opleiden met baangarantie
- Stimuleren en bijdragen aan projecten gericht op bestrijding jeugdwerkloosheid
- Het openen van een tweede locatie ingericht als leerwerkbedrijf

Rotterdamse werkzoekenden een toekomst bieden is vooral een kwestie van perspectief ontwikkelen; investeren in plaats van beheren en controleren. Creëer nieuwe leerwerkplaatsen en stimuleer daarbij sociale ondernemingen om aan de slag te gaan in Rotterdamse wijken. Dit is wat gedaan kan worden en dit is ook wat Rotterdamse werkzoekenden van haar gemeente mogen verwachten.

Wsw-adviesraad Rotterdam heeft in korte tijd hard gewerkt aan het uitbrengen van dit advies. De omvang van het document nodigde uit tot meer discussie en overdenkingen, gelet op de beperkte tijd is dat niet altijd mogelijk gebleken. Het advies is voorgelegd en besproken met SPA22 en wordt door hen volledig onderschreven en ondersteund.

M. de Gelder
Voorzitter Wsw-adviesraad Rotterdam

Het Rotterdamse beleid

Ontwikkelingen economie en arbeidsmarkt

De verwachte economische groei en het daarmee samenhangende herstel van de arbeidsmarkt zijn positieve ontwikkelingen. Met name in de ICT, techniek, zorg, dienstverlening en toerisme wordt een groeiende vraag verwacht. Rotterdam kan nu al op deze ontwikkelingen inspelen en voorkomen dat door mismatch deze toekomstige banen moeilijk vervulbaar blijven. Met name in de techniek, ICT en zorg lijkt het voor de hand te liggen dat gemeente Rotterdam met werkgevers(organisaties) en opleidingsinstituten samen inzetten op het ontwikkelen van duurzame arbeid. Opleiden met baangarantie lijkt hierbij een bij uitstek passend instrument. Gemeente Rotterdam moet dan niet langer vasthouden aan de maximale opleidingsduur van 9 maanden. Dit korte termijn denken staat duurzame oplossingen in de weg. Werkgevers in de haven hebben al aangegeven te willen bijdragen aan ontwikkeling van duurzame arbeid door opleidingstrajecten met baangaranties mogelijk te maken.

De verwachte groei in toerisme en horeca is veel dynamischer, hierbij spelen factoren als seizoensinvloeden en parttime en onregelmatig werk een belangrijke rol. In deze sector lijkt flexibilisering zich het sterkst te ontwikkelen. Benadering van werkgevers in deze sector vraagt om een andere aanpak. Het betreft veelal kleinere werkgevers die bij het aantrekken van personeel vaak kiezen voor een bekend persoon (familie) of kiezen op basis van levensbeschouwing (geloofsovertuiging). Eigen kracht en eigen initiatief van werkzoekenden spelen hierbij een belangrijke rol. Rotterdam doet er goed aan werkzoekenden meer mogelijkheden te bieden om zelf actie te kunnen ondernemen. Het nu voorliggende beleidsplan biedt hiervoor onvoldoende mogelijkheden.

Verdringing is eerder een gegeven dan een probleem. Verdringing wordt pas echt een probleem als mensen hun baan verliezen om ruimte te maken voor mensen die tijdelijk met financiële ondersteuning vanuit de overheid deze banen weer innemen. Werkgevers waarschuwen nu al voor de gevolgen van het draaideureffect. Zo voelen ze zich gedwongen goede arbeidskrachten te moeten ontslaan. Wsw-adviesraad Rotterdam ziet inzet van overheidsmiddelen graag gericht op het creëren van nieuwe en duurzame banen. Banen die niet ten koste gaan van bestaande de werkgelegenheid. Korte termijn successen zijn goed voor de statistieken maar bieden geen blijvende nieuwe toekomst.

Uit de doelgroepenindeling wordt duidelijk dat bijna de helft van de doelgroep bestaat uit langdurig werklozen die geen reëel perspectief op werk hebben. Tel daarbij op ruim een derde die nog onvoldoende toegerust is voor toetreding tot de arbeidsmarkt en het wordt duidelijk dat ruim 80% van de klanten van Werk en Inkomen nog niet bemiddelbaar is voor arbeid. Blijft over een groep jongeren onder de 27 jaar en een kleine groep werkzoekenden die wel bemiddelbaar zijn. Grote zorg is er voor de groep jongeren die zonder passende ondersteuning op termijn automatisch zullen verdwijnen in de grote groep onbemiddelbaren.

Aanvraag, intake en diagnose

Wsw-adviesraad heeft zo haar vraagtekens bij wat wordt genoemd het voorkomen van bijstandsafhankelijkheid. Een wachttijd van vier weken gekoppeld aan een inspanningstoets brengt mensen in de problemen. De afhankelijkheid zal hierdoor eerder groter dan kleiner worden. Vanzelfsprekend is het te rechtvaardigen dat de focus in eerste aanleg gericht is op werk. Echter in de wetenschap dat toetreding tot de arbeidsmarkt niet vanzelfsprekend is, heeft het geen zin mensen nog verder in de problemen te brengen. In deze situatie is het voor de consulten ook niet mogelijk klanten op een coachende en stimulerende stijl tegemoet te treden. Onder deze omstandigheden is de voorgestelde methodiek van zelfsturing niet realistisch, er valt namelijk niets te sturen.

Belangrijker is dat gemeente Rotterdam een oplossing vindt voor het verstrekken van inkomensondersteuning bij aanvaarden van parttime werk. In de praktijk is het nog niet mogelijk gebleken dit adequaat op te lossen. Naast veel bureaucratie zorgt dit ook voor veel ongemak bij uitkeringsgerechtigden. Door verrekening achteraf is er sprake van sterk wisselende maandelijkse inkomsten en is het tijdig betalen van vaste lasten een veel voorkomend probleem.

De aanpak werken loont is volgens WSW-adviesraad Rotterdam een goed instrument. Blijvende aandacht vanuit een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid kan bijdragen aan het verwerven en behouden van werknemers vaardigheden. Vraagtekens zijn er bij wat wordt genoemd een groepsaanpak met extensieve begeleiding. Arbeidsontwikkeling vereist goede begeleiding, zeker als ingezet wordt op het versterken van gedrag en werknemersvaardigheden. Het instrument WerkLoont werkt dus alleen als dit serieus wordt aangepakt en er dus voldoende en deskundige begeleiding in de directe omgeving kan worden ingezet.

Wsw-adviesraad Rotterdam ziet niets in het inzetten van een verdiepte diagnose voor alle werkzoekenden die nog niet aan het werk kunnen. Het betreft een kostbaar en in veel situaties ook overbodig instrument, die voor betrokken werkzoekenden ook nog eens extra belastend is. Veelal heeft onderzoek al plaatsgevonden en bestaat er al een goed beeld van het ontwikkelpotentieel. Verstandiger is om aan te sluiten bij eerder gedaan onderzoek en/of ervaringen die zijn opgedaan. Alleen in die situaties waarbij geen of onvoldoende duidelijkheid bestaat, is aanvullend onderzoek gewenst. De opmerking dat een goede diagnose overbodige inzet van middelen voorkomt, wordt door WSW-adviesraad Rotterdam als negatief ervaren. Beter is het te benoemen dat een goede diagnose ertoe kan bijdragen dat *passende* instrumenten worden ingezet.

Werkzoekenden met een arbeidsbeperking krijgen volgens het beleidsplan specifieke aandacht. Ze worden op de wachtlijst voor Nieuw Beschut Werken geplaatst, of toegeleid naar arbeidsmatige dagbesteding en/of een werkervaringsplaats. Concreet de keus tussen thuis op de bank of ruim 2 jaar lang onbetaald aan het werk. Niet een toekomst waar veel arbeidsbeperkten in Rotterdamse zelfstandiger of gelukkiger van

worden. Dit beleid is discriminerend en in alle opzichten in strijd met het VN-verdrag waarin gelijke rechten voor mensen met een beperking zijn vastgelegd.

WSW-adviesraad Rotterdam kan zich vinden in gebruik van ICT gericht op een snellere doorlooptijd van de afhandeling van een aanvraag inkomensondersteuning. Uitgangspunt moet wel blijven dat inzet van ICT middelen ondersteunend is en geen doel op zich wordt. De aanpak moet mens gericht zijn en waar ICT geen oplossing is, blijft maatwerk de oplossing.

De in het beleidsplan gehanteerde kwaliteitsnormen worden niet onderschreven door WSW-adviesraad Rotterdam. De nu voorgestelde normen zijn kwantitatief en dragen maar in zeer beperkte mate bij aan het meten van kwaliteit. Wsw-adviesraad Rotterdam ziet meer in het meten van kwaliteit op basis van vergelijken en ervaren. Belangrijker is te weten hoe Rotterdam het doet ten opzichte van andere grote steden en welke ervaringen stakeholders en klanten hebben.

De Rotterdamse aanpak Werk

Wsw-adviesraad Rotterdam deelt de ambitie van het college om zoveel mogelijk Rotterdammers aan een baan te helpen. De ambitie om 12.000 werkzoekenden aan werk te helpen, lijkt echter niet reëel. Naar het oordeel van Wsw-adviesraad Rotterdam is het realistischer er vanuit te gaan dat 2.000 Rotterdamse werklozen aan werk geholpen kunnen worden.

In het beleidsplan staat dat instroom in de sociale werkvoorziening niet meer mogelijk is, deze aanname is feitelijk onjuist. Verwacht mag worden dat er juist meer instroom gaat plaatsvinden nu ook andere doelgroepen toegang krijgen tot de sociale werkvoorziening. Gelet op het grote aantal Rotterdammers ingedeeld in categorieën sociale activering en prematching, zal de vraag naar leerwerktrajecten juist sterk toe gaan nemen. Het Zuidlaardermeer kan deze vraag niet aan en daarmee is het open van nieuwe een locatie voor arbeidsontwikkeling noodzakelijk. Het gekozen beleid is gericht op ontwikkeling van werknemersvaardigheden om zo de kloof tussen werkzoekenden en arbeidsmarkt te verkleinen. Dit beleid is alleen geloofwaardig en uit te voeren als er voldoende leerwerkplaatsen kunnen worden aangeboden. Wsw-adviesraad Rotterdam vindt het openen van een tweede leerwerkvoorziening cruciaal voor het uitvoeren van het voorgenomen beleid.

Samenwerking tussen overheid, bedrijfsleven en onderwijs lijkt vanzelfsprekend, de voorgestelde versterking ervan kan geen kwaad. Het lijkt er wel op dat versterking te veel gezocht wordt van achter de vergadertafel. Wsw-adviesraad Rotterdam is geen voorstander van praatgroepen van deskundigen, maar ziet kenniswerkplaatsen als echte werkplaatsen waar mensen vakmanschap wordt bijgebracht.

Regionale samenwerking versterken om de aansluiting van het onderwijs naar de arbeidsmarkt beter te laten verlopen, lijkt Wsw-adviesraad Rotterdam ook wat te ver gezocht. Problemen moeten vooral niet groter gemaakt worden dan nodig. De overgang van onderwijs naar arbeidsmarkt is een opdracht die in Rotterdam zelf goed opgepakt

kan worden. Samenwerking met wethouder onderwijs lijkt veel meer voor de hand te liggen om een effectief beleid te kunnen voeren. Oplossingen moeten lokaal georganiseerd worden, waarbij het leveren van maatwerk het uitgangspunt is.

Het verder professionaliseren van accountmanagers is ook een keuze zonder verdere onderbouwing. Het beleidsplan gaat voorbij aan het gegeven dat uit onderzoek blijkt dat werkgevers bij het aannemen van personeel vaak kiezen voor een bekende of een kiezen voor persoon met een zelfde leef- of geloofsovertuiging. Door te kiezen voor het versterken van de eigen kracht van werkzoekenden, wordt de kans op het vinden en verwerven van een passende baan veel groter. In het nu voorliggende beleidsplan wordt hier op geen enkele wijze invulling aan gegeven. Naar het oordeel van WSW-adviesraad Rotterdam een gemiste kans.

Van alle beleidsvoornemens met betrekking tot Social Return spreekt Wsw-adviesraad Rotterdam het ontwikkelen van een keurmerk voor sociaal ondernemerschap het meest aan.

Wsw-adviesraad Rotterdam is ook positief over het initiatief De Rotterdamse zaak, waarbij ondersteuning wordt geboden aan het opzetten van een eigen onderneming. In de praktijk blijkt dat het voor kleine zelfstandigen vaak moeilijk is om de benodigde vergunningen te krijgen. Werkzoekenden die eigen initiatief tonen haken om die reden af en blijven uitkeringsafhankelijk. Wsw-adviesraad Rotterdam bepleit het versoepelen van vergunningsaanvragen ter stimulering van zelfstandig ondernemerschap.

De verwachting dat werkzoekenden uit de groep prematching binnen maximaal 24 maanden zullen uitstromen naar werk is niet reëel. Het gaat in Rotterdam om een groep van ruim 14.000 werkzoekenden met een ruime afstand tot de arbeidsmarkt. Verwacht mag worden dat slechts een beperkt deel van deze groep kan uitstromen naar de beschikbare banen in Rotterdam. Voor deze groep Rotterdammers is het wel belangrijk dat ze maatschappelijk betrokken blijven en waar mogelijk hun talenten kunnen blijven inzetten en ontwikkelen. De talenten van deze groep werkzoekenden benutten en inzetten in Rotterdamse wijken is een belangrijke opdracht voor de gemeente. Rotterdam sterker maken lijkt voor deze groep een passend goed alternatief. Het verstrekken van een vrijwilligersvergoeding is daarbij een belangrijke randvoorwaarde.

Het model op pagina 23 verdeelt de doelgroep van Werk en Inkomen in subgroepen. De daarbij gebruikte begrippen **begeleiding** en **prestatieniveau** staan haaks op het voorgestelde beleid. Bij de keuze voor zelfsturing en eigen initiatief is het beter te spreken van **ondersteuning** en **participatieniveau**. Wsw-adviesraad Rotterdam heeft veel moeite met de indeling van mensen in vakken. Mensen willen niet in hokjes worden geplaatst en zeker ook niet gelabeld worden. Als er al een model gebruikt moet worden, lijkt de keus voor een cyclisch model meer passend. In een dergelijke model kan de mate en de richting van persoonlijke ontwikkeling worden weergegeven naast de mate van de noodzakelijk geachte ondersteuning.

Het realiseren van 90 garantiebanen in Rotterdamse wijken is een goede eerste aanzet om het concept werken in de wijk vorm te geven. Wsw-adviesraad Rotterdam hoopt dat het niet bij 90 banen blijft maar dat **de wijk** de plek wordt waar leerwerktrajecten in grotere aantallen aangeboden gaan worden.

Wsw-adviesraad Rotterdam is positief over het gebiedsgericht werken. Het Nationaal Programma Rotterdam Zuid is een goed voorbeeld van bundeling van krachten en het integraal aanpakken van problemen.

Doelgroep activering en de tegenprestatie

In Rotterdam staat wederkerigheid centraal bij uitvoering van de tegenprestatie. Rotterdamse werkzoekenden doen iets voor de samenleving en werken tegelijkertijd aan hun arbeidsontwikkeling. Wsw-adviesraad Rotterdam onderschrijft de uitgangspunten van deze aanpak. Er bestaat echter wel twijfel of Rotterdam de ruim dertigduizend Rotterdamse werkzoekenden in 22 Rotterdamse wijken de juiste ondersteuning kan bieden. Verder is niet duidelijk of aan werkzoekenden die kosten moeten maken ook een onkostenvergoeding wordt verstrekt.

Het is vanzelfsprekend dat ontheffing mogelijk moet zijn voor mensen die (tijdelijk) niet in staat zijn aan de verplichtingen van de tegenprestatie te kunnen voldoen. Voor alleenstaande ouders met jonge kinderen is het belangrijk dat naast de mogelijkheid voor ontheffing ook de mogelijkheid van passende en betaalbare kinderopvang wordt geboden. Passende kinderopvang biedt deze alleenstaande ouders meer kans op een betaalde baan en een betere toekomst.

De Rotterdamse aanpak Inkomen

Werken aan arbeidsontwikkeling lukt het beste als er geen zorgen bestaan op het gebied van huisvesting en het betalen van rekeningen. Een tijdige en betrouwbare verstrekking van inkomen is daarbij essentieel. ICT oplossingen moeten in de toekomst werkzoekenden helpen bij het tijdig verstrekken van informatie. Voor mensen waarvoor ICT toepassingen niet vanzelfsprekend zijn, moeten er voldoende mogelijkheden over blijven om op andere wijze informatie te verstrekken.

Het hoge administratieve karakter maakt verstrekking van een uitkering onnodig duur. Rotterdam doet er goed aan om in G4 verband hierover met de minister in gesprek te gaan en voorstellen ter verbetering te doen.

Gelet op het grote aantal werkzoekenden die langdurig op een minimum inkomen zijn aangewezen, zal armoedebeleid en daarbij verstrekking van bijzondere bijstand noodzakelijk blijven. Wsw-adviesraad Rotterdam is van mening dat sociale uitsluiting van kinderen te allen tijde bestreden moet worden. Deelname aan sport en/of sociale activiteiten mogen niet ter discussie komen te staan. Kinderen die op jonge leeftijd al worden uitgesloten kunnen daar blijvende schade aan overhouden.

Wsw-adviesraad Rotterdam ondersteunt het voorgestelde beleid van derdenbetalingen. Het betalen van vaste lasten door gemeente, voorkomt problemen en er ontstaat zo meer draagvlak en energie voor het werken aan arbeidsontwikkeling

Wsw-adviesraad Rotterdam ondersteunt ook het voorstel om de uitkering te bruteren.

Financiën en rendementsturing

Naast sturing op maatschappelijke rendement, wordt in het beleidsplan ook gekozen voor sturing op rendement bij inzet van middelen. Een nadere onderbouwing van het begrip en de keuze blijft verder uit. Ook wordt niet duidelijk gemaakt hoe deze beide sturingsinstrumenten zich tot elkaar verhouden en wat de te verwachte effecten zullen zijn. Door gebruik te maken van vage begrippen en door het gemis van nadere uitleg en onderbouwing, verliest dit beleidsplan in alle opzichten al haar betekenis. Niemand weet zo waar hij of zij aan toe is en wat verwacht mag worden. Wsw-adviesraad Rotterdam voorziet willekeur en chaos als geen duidelijkheid wordt geboden.

In het beleidsplan wordt verder ook niet gesproken over ontschotting van middelen en het integraal aanpakken van problemen. Voor Wsw-adviesraad Rotterdam zijn dit belangrijk voorwaarden om effectief beleid mogelijk te maken. Sturen op innovatie en eigen initiatief/ondernemerschap komt nu onvoldoende tot uiting. Te veel nog ligt de nadruk op controle en beheersing. Controle en beheersing werken verlamd op creatieve processen en daarmee nieuwe kansen om Rotterdammers een betere toekomst te bieden

Adviezen

1. Stimuleer ontwikkeling van duurzame arbeid en zet in op leren met een baangarantie. Schrap de termijn van 9 maanden voor het volgen van een opleiding.
2. Ontwikkel en stel ter beschikking een instrument waarmee werkzoekenden op basis van eigen kracht en eigen regie zelf initiatieven kunnen nemen.
3. Maak vacatures zichtbaar en toegankelijk voor mensen voor wie dat nu niet vanzelfsprekend is. Denk daar bij aan mensen van de sociale werkvoorziening en mensen met arbeidsbeperkingen waarbij gebruik van ICT niet vanzelfsprekend is.
4. Maak van de aanpak jeugdwerkloosheid een speerpunt in het uit te voeren beleid. Onderzoek daarbij de mogelijkheden voor aanvullende financiering gericht op innovatie projecten ter bestrijding van jeugdwerkloosheid.
5. Werk samen met andere steden en het ministerie aan het vinden van een passende oplossing voor passende en tijdige inkomensondersteuning bij aanvaarding van parttime werk.
6. Gebruik alleen een verdiepte diagnose als er geen of onvoldoende duidelijkheid bestaat met betrekking tot het ontwikkelpotentieel van een werkzoekende.
7. Open een tweede locatie voor het vestigen van een leerwerkbedrijf.
8. Heroverweeg uw besluit met betrekking tot instroom stop NieuwBeschutWerken. De keus om mensen met een beperking uit te sluiten is discriminerend, in strijd met het VN verdrag en Rotterdam onwaardig.
9. Stel een kosten baten analyse op met betrekking tot NieuwBeschutWerken en vergelijk dit met de kosten voor het inzetten van arbeidsmatige dagbesteding.
10. Kies bij het meten van kwaliteit niet voor de nu voorgestelde kwantiteitsnormen. Meet en vergelijk resultaten en effecten met die van andere grote steden en onderzoek lokaal de ervaringen van partners, ondernemers en klanten.
11. Kies bij het inrichten van werkplaatsen voor echte werkplaatsen en stop met het faciliteren van praatgroepen.
12. Bij het verrichten van een tegenprestatie past een vrijwilligersvergoeding voor gemaakte kosten. Ontwikkel een helder en transparant beleid op dit punt.
13. Zorg ervoor dat bij toepassing van de methodiek WerkenLoont, er ook voldoende en deskundige begeleiding in directe werkomgeving geboden kan worden.

14. Zoek de oplossingen niet te veel in de regio, probeer eerst in eigen huis de zaak op orde te krijgen. Gebruik bijvoorbeeld met aansluiting van onderwijs op de arbeidsmarkt vooral ook lokale kennis en mogelijkheden.
15. Plaats mensen niet langer in hokjes en gebruik geen termen die onnodig stigmatiserend zijn. Schrap in dat kader het model zoals gebruikt op pagina 23.
16. Stimuleer gebiedsgericht werken waarbij krachten en middelen gebundeld worden om vanuit een integrale visie problemen te vertalen in kansen.
17. Gebruik talenten van werkzoekenden om Rotterdamse wijken sterker te maken en arbeidsontwikkeling vorm te geven. Kiest als vertrekpunt voor deze ontwikkeling het realiseren van 90 garantiebanen in Rotterdamse wijken.
18. Voer een armoedebelief waarbij sociale uitsluiting van kinderen te allen tijde voorkomen wordt.
19. Maak het startende ondernemers gemakkelijker door soepeler om te gaan met het verstrekken van vergunningen.
20. Geef alleenstaande ouders naast de mogelijkheid tot ontheffing ook de mogelijkheid gebruik te maken van passende en betaalbare kinderopvang.
21. Investeer niet teveel in overhead verhogende ICT oplossingen ter controle en beheersing. Investeer alleen in ICT bij verbetering van de kwaliteit van dienstverlening of als er op de overhead bespaard kan worden.
22. Ga verder met het voeren en ontwikkelen van beleid waarbij voorkomen wordt dat schulden ontstaan. Het betalen van derden ter voorkoming van schulden is hiervan een goed voorbeeld.
23. Stel nader onderzoek in of ambities en verwachtingen van het college met betrekking tot uitstroom van Rotterdamse werkzoekenden naar de arbeidsmarkt wel reëel zijn.
24. Maak duidelijk wat onder de begrippen maatschappelijk rendement en rendementssturing wordt verstaan. Geef daarbij ook aan wie op welke wijze verantwoordelijk is voor de uitvoering.